

Den lille Prins plejer sine vulkaner

AF AGNETE LANGGÅRD

DEN 6. april 1943 udkom den franske forfatter Antoine de Saint-Exupéry's bog Den lille Prins. Siden da er bogen oversat til alverdens sprog og er alene i Danmark solgt i omkring en kvart million eksemplarer siden den danske overtættelse i 1950. Herved er den en af de mest udbredte bøger i Danmark.

For mange mennesker står den lille prins meget skarpt i erindringen. Han er måske en af de figurer, vi som børn lod os fascinere af, eller en af de figurer, vi som teenagere i gymnasiet lod os bevæge af, omend det nok ikke var den slags »følsom-

hed«, vi i øvrigt var mest optagede af. Vi kan se ham for os med det lidt sørgmodige og betuttede ansigtsudtryk. Med sit gule hår, sin blå kappe og det lidt malplacerede sværd i sin venstre hånd.

Men når det er følelsen af sorg og undren, der står tilbage som det altoverskyggende indtryk efter læsningen af historien om den lille prins, så er det ikke svært, når man betænker den situation, hans skaber befandt sig i, da han skrev værket.

Efter at have taget aktiv del i kampen mod tyskerne som krigspilot i den franske hær, drog Saint-Exupéry d. 31. december 1940 modvilligt til USA som følge af en

tiltænde hetz imod ham i sit ellers så højtelskede føderland. Frankrig befandt sig på dette tidspunkt i en borgerkrigs-lignende tilstand, hvor man enten støttede de Gaulle eller Vichy-regimet med Pétain i spidsen. Men Saint-Exupéry nægtede at vælge side. Han blev f.eks. bedt om at bruge sin pen i Propaganda Ministeriet, men sagde nej tak. Han havde indtaget tilovers for ideologier og endegyldige sandheder. Han forholdt sig frem for alt til menneskene. Og han spurgte retorisk i den aktuelle situation: »Har man ret til – på et tidspunkt, hvor nederlaget er nært, og hvor Frankrig er totalt ydmyget – har man så ret til at sætte

franskmand op mod franskmand?« For ham var der kun ét vigtigt mål: At bevare et samlet Frankrig. Som følge af sin neutralitet blev han stærkt angrebet og bl.a. beskyldt for at være nazist.

Under sit eksil i USA skrev han Den lille Prins. Her befinder vi os i en verden langt fra den aktuelle politik og de reelle begivenheder. Vi følger til gengæld den lille prins, denne idealperson, gennem hvilken Saint-Exupéry udtrykte sin foragt for samtidens mennesker.

Den lille prins vælger ved fortællingens begyndelse – ligesom Saint-Exupéry – at drage i selvalgt eksil. Han forlader sin planet og sin

rose og rejset ensom rundt i verden på jagt efter venner. » – Vil du ikke lege med mig? Jeg er så ked af det«, spørger han ræven. Men ræven lærer ham, at ikke alle er hans venner, og at han må skabe sine venskaber selv ved at gøre en aktiv indsats. Den siger: » – Jeg kan ikke lege med dig. Jeg er ikke gjort tam. Men hvis du gør mig tam, så vil vi få brug for hinanden.«

Det forhold, at man skal engagere sig med hele sin person, for at opnå noget, er central hos Saint-Exupéry. Herved vendes det umiddelbart sørgmodige budskab om ensomhed til et positivt budskab om fællesskab via engagement. Det var aldrig nok

for Saint-Exupéry at bruge sin pen. Hverken i ideologiske felttog eller som forfatter. Han måtte, som han udtrykte, det »sætte liv og lemmer på spil for sine ideer«. Derfor forlod han atter USA d. 11. april 1943 efter den amerikanske udgivelse af Den lille Prins, og vendte tilbage til krigshandlingerne i Europa. Han ville deltage som pilot. Med våben i hånd.

Sin sidste mission som rekognosceringspilot foretog han d. 31. juli 1944, hvor han blev skudt ned og døde. Det betyder, at vi til næste år kan højtideligholde 50-året for hans død.

Men indtil da, kan vi fejre den lille prins' 50 års fødselsdag.

Dranken

rose og rejset ensom rundt i verden på jagt efter venner.

» – Vil du ikke lege med mig? Jeg er så ked af det«, spørger han ræven. Men ræven lærer ham, at ikke alle er hans venner, og at han må skabe sine venskaber selv ved at gøre en aktiv indsats. Den siger: » – Jeg kan ikke lege med dig. Jeg er ikke gjort tam. Men hvis du gør mig tam, så vil vi få brug for hinanden.«

Det forhold, at man skal engagere sig med hele sin person, for at opnå noget, er central hos Saint-Exupéry. Herved vendes det umiddelbart sørgmodige budskab om ensomhed til et positivt budskab om fællesskab via engagement. Det var aldrig nok

DEN lille prins drog tværs gennem ørkenen og mødte ikke andre end en blomst. En blomst med tre kronblade, en lille uanselig blomst . . .

- Goddag, sagde prinsen.
- Goddag, sagde blomsten.
- Hvor er menneskene henne? spurgte den lille prins høfligt.

Blomsten havde en dag set en karavane drage forbi:
- Menneskene. Der er vist bare en seks-syv stykker.
Jeg så dem engang for flere år siden. Men det er ikke godt

at vide, hvor de er. Vinden fører dem med sig. De har ingen rødder, det er højest ubehageligt for dem.

- Farvel, sagde den lille prins.
- Farvel, sagde blomsten.

- Goddag, sagde den lille prins.
- Goddag, sagde købmanden.
- Det var en købmand, der solgte vidunderpiller, som var i stand til at stille-tørst. Man tager een om ugen, og så føler man ikke mere trang til at drikke.

- Hvorfor sælger du dem? spurgte den lille prins.

- Det er kolossalt tidsbesparende, sagde købmanden. Vi har haft eksperter til at regne det ud. Man sparer treoghalvtreds minutter om ugen.

- Og hvad bruger man så de treoghalvtreds minutter til?

- Til hvad der passer en . . .

- Ja, hvis det var mig, der havde treoghalvtreds minutter til min rådighed, svarede den lille prins, så ville jeg bruge dem til i fred og ro at vandre til en kilde.